

Samenvatting Belastingplan 2015; maatregelen leven en woningmarkt

Op 16 september 2014 was het de 200ste Prinsjesdag. Naast het ceremoniële gehalte van de dag, bood de dag natuurlijk ook een scala aan gebruikelijke financiële en fiscale belevingen. Zo is o.m. het [wetsvoorstel 'Belastingplan 2015'](#) (BP 2015) aangeboden met daarin de koopkrachtmaatregelen en de maatregelen die voortvloeien uit politieke afspraken, waarvan het wenselijk is dat zij per 1 januari 2015 in werking treden of die bijdragen aan vereenvoudiging. Ook zijn de meer technische maatregelen die op 1 januari 2015 in werking moeten treden ondergebracht in het wetsvoorstel, w.o. maatregelen op het terrein van de lijfrenten en de woningmarkt.

Bij de keuze om het BP 2015 te beperken tot de min of meer noodzakelijke maatregelen speelt een rol dat de Belastingdienst gebaat is bij een jaar met relatief weinig wetgeving. Zoals in de Brede agenda Belastingdienst is aangegeven, is de afgelopen jaren, mede als gevolg van de diverse gesloten akkoorden, zeer veel fiscale wetgeving op de Belastingdienst afgekomen. Ook in het licht van de brief Herziening belastingstelsel past op dit moment een bescheiden Belastingplan.

Het Belastingplan 2014 heeft vooral in het teken gestaan van het uitwerken van de fiscale maatregelen uit [het regeerakkoord](#) en de Begrotingsafspraken 2014 zoals die door het kabinet zijn gemaakt met een aantal fracties, en die zijn neergelegd in de [brief van de Minister van Financiën van 11 oktober 2013](#). In het wetsvoorstel BP 2015 worden de nog resterende fiscale maatregelen uit het regeerakkoord en die begrotingsafspraken uitgewerkt. De fiscale maatregelen volgend uit de besluitvorming in 2014 (vnl. de augustusbesluitvorming) zijn ook in dit Belastingplan verwerkt. Het wetsvoorstel is aan te merken als een inhoudelijk “verzamelwetsvoorstel”.

Maatregelen inzake lijfrenten (en pensioenen)

In [de bijlage](#) bij de [brief van 18 december 2013](#) heeft het kabinet een aantal maatregelen m.b.t. het pensioen van zelfstandigen zonder personeel (zzp'ers) aangekondigd. Een van die maatregelen is het fiscaal mogelijk maken dat een derdepijlerpensioen eerder kan worden opgenomen om te voorzien in inkomen bij arbeidsongeschiktheid zonder dat revisierente is verschuldigd. De hiervoor benodigde wetswijziging is opgenomen in het wetsvoorstel BP 2015. De maatregel inzake het niet verschuldigd zijn van revisierente in de geschetste situatie heeft een uitwerking die de uitvoeringslasten beperkt houdt. Het te gebruiken ondersteunend toezichtsprogramma wordt aangepast en de Belastingdienst oefent beperkt extra regulier toezicht uit.

Daarnaast heeft het kabinet bij [brief van 28 maart 2014](#) richtinggevend aangegeven welk gevolg het wil verbinden aan de afkoop van een nettolijfrente. In het wetsvoorstel BP 2015 wordt hier uitvoering aan gegeven. Beoogd wordt te voorkomen dat de fiscale faciliteit van de nettolijfrente ten onrechte wordt gebruikt als vrijstelling in box 3. Daarom wordt bij (gedeeltelijke) afkoop van de nettolijfrente, alsnog een bedrag in

box 3 in aanmerking genomen. Dit bedrag is een forfaitaire benadering van het genoten box 3-voordeel, waarbij een tegenbewijsregeling geldt om te voorkomen dat deze forfaitaire benadering onevenredig ruw uitwerkt. Naar verwachting werkt deze maatregel prohibitief, zodat deze niet leidt tot een budgettaire opbrengst. Overigens zal zich bij de tweedepijlervariant (in Pensioenwet aangeduid als “nettopensioen”) afkoop in principe niet voordoen aangezien hiervoor een afkoopverbod geldt op grond van de Pensioenwet. De gevolgen van de maatregel inzake afkoop van de nettolijfrente en de nettopensioen voor de uitvoeringspraktijk zijn dat deze een nieuwe reñseigneringstroom oplevert en dat er een extra rubriek in de aangifte moet worden opgenomen. Naast de benodigde incidentele kosten wordt daarnaast voorzien in jaarlijks regulier toezicht.

Ten slotte wordt met het oog op het in de uitvoeringspraktijk gewenste onderscheid tussen nettolijfrente en nettopensioen een afzonderlijke box 3-vrijstelling voor nettopensioen opgenomen. Bij de vormgeving is, daarbij uiteraard rekening houdend met het nettokarakter, zo veel mogelijk aangesloten bij de regels van de Wet LB 1964 voor beschikbarepremieregelingen. De hiervoor beschreven sanctiebepaling gaat ook gelden voor het nettopensioen.

Maatregelen op het terrein van de woningmarkt

Het herstel van de woningmarkt lijkt in 2013 te zijn ingezet: het aantal transacties neemt voorzichtig toe en de prijzen hebben zich gestabiliseerd. De gevolgen van de eerdere prijsdalingen op de huizenmarkt zijn hierdoor nog niet verdwenen. Door deze prijsdalingen hebben momenteel ongeveer 1,1 miljoen huishoudens een huis dat “onder water” [*lees: de waarde van de woning is lager dan de hoogte van de hypotheek*] staat. Huishoudens met een onderwaterhypotheek zijn minder snel geneigd om te verhuizen, omdat bij verkoop van de woning een restschuld zal overblijven. Om de financierbaarheid van restschulden te verbeteren wordt de maximale periode voor de aftrek van rente op restschulden verlengd van tien naar vijftien jaar. Althans zo staat dit vermeld in [onderdeel 4.6 van het algemene deel \(I\) van de Memorie van toelichting op BP 2015](#). Met de beschreven maatregel moet de doorstroming op de woningmarkt worden bevorderd. De toelichtende tekst wordt echter niet ‘gedragen door’ een uitgewerkte maatregel in het wetsvoorstel. Vermoedelijk berust dit op een oneffenheid en zal dit worden hersteld middels een nota van wijziging op het wetsvoorstel.

Daarnaast worden twee tijdelijke maatregelen ter ondersteuning van de woningmarkt structureel gemaakt. Het betreft:

- ✓ de verlenging van de termijn van de rente-aftrek voor de leegstaande te koop staande voormalige of een leegstaande toekomstige eigen woning (geïntroduceerd in 2011) en
- ✓ de regeling herleving van de hypotheekrenteaftrek na verhuur van een voormalige eigen woning (geïntroduceerd in 2010).

Deze twee tijdelijke maatregelen zouden aanvankelijk beëindigd worden per 2013, respectievelijk 2012. Het kabinet heeft echter in de afgelopen jaren, gezien de situatie op de woningmarkt, besloten deze maatregelen te verlengen tot 2015. Hoewel het herstel van de woningmarkt lijkt te zijn ingezet, blijven de regionale verschillen nog steeds groot. Daarom heeft het kabinet besloten om de regeling herleving van de hypotheekrenteaftrek na verhuur van een voormalige eigen woning en de verlenging van de termijn van de regeling voor te koop staande en gekochte woningen structureel te maken.

In het kader van de augustusbesluitvorming is bovendien besloten de regeling die erin voorziet renovatie en herstel van woningen tijdelijk onder het verlaagde BTW-tarief te brengen, te verlengen tot 1 juli 2015. Het moet gaan om renovatie of herstel van woningen die meer dan twee jaren na het tijdstip van eerste ingebruikneming van die woningen plaatsvindt. Het verlaagde BTW-tarief geldt niet voor materialen die een deel vertegenwoordigen van de waarde van deze diensten.

Wetstechnische aanpassingen

Het Belastingplan 2014 ([Stb. 2013, 565](#)) voorziet in de introductie per 1 januari 2015 van een nieuwe regeling voor buitenlandse belastingplichtigen die aan bepaalde criteria voldoen (kwalificerende buitenlandse belastingplichtigen). De regeling is opgenomen in artikel 7.8 Wet IB 2001, geeft invulling aan het begrip kwalificerende buitenlandse belastingplichtige en bepaalt voor deze groep belastingplichtigen het belastbare inkomen in Nederland. Deze regeling dient ter vervanging van de keuzeregeling voor buitenlandse belastingplichtigen zoals opgenomen in artikel 2.5 Wet IB 2001. Laatstgenoemd artikel komt diensgevolge te vervallen.

Artikel 10bis.4, lid 9, Wet IB 2001

In het huidige artikel 10bis.4, lid 9 Wet IB 2001 wordt verwezen naar artikel 2.5 Wet IB 2001. Met het vervallen van artikel 2.5 Wet IB 2001 en daarmee de keuzeregeling, kan artikel 10bis.4, lid 9 Wet IB 2001 komen te vervallen per 1 januari 2015.

Onderdeel AL, lid 4, Invoeringswet Wet IB 2001

In het huidige hoofdstuk 2, artikel I, onderdeel AL, lid 4, Invoeringswet Wet IB 2001 wordt ook nog verwezen naar artikel 2.5 Wet IB 2001. Genoemd onderdeel AL heeft betrekking op kapitaalverzekeringen die nog steeds bestaan en moet daarom in stand blijven. De verwijzing naar artikel 2.5 in lid 4 van onderdeel AL is opgenomen om te voorkomen dat het in bepaalde situaties in aanmerking moeten nemen van een fictieve uitkering bij deze kapitaalverzekering zou kunnen worden omzeild door gebruik te maken van de keuzeregeling, bedoeld in genoemd artikel 2.5. Met het vervallen van artikel 2.5 Wet IB 2001, kan onderdeel AL, lid 4, ook komen te vervallen per 1 januari 2015.